

האמיתות מתגלות: דיין על הממשלה, רבין על המערך, רובינשטיין על ידיו. המערכת המפלגתית במשבר, גדושה שועלים קטנים, קרייריסטים גדולים ופרופסורים אובדי-דרך. יותר מתמיד נחוצה עכשיו -

אלטרנטיבה

בואו לשמוע את אלה שאמיתותיהם עמדו במבחן המציאות:

- ח"כ מאיר פעיל
- ח"כ אורי אבנרי
- רן כהן
- ד"ר יעקב ארנון

מנחה: ד"ר מתתיהו פלד

באולם "בני-ברית", רח' קפלן 10 ת"א, כיום ג' 21.8.79 בשעה 8.30 בערב.

☐	אני מבקש/ת טופס התפקדות
☐	אני מבקש/ת חומר הסברה
☐	אני מבקש/ת לארגן חוג בית
☐	אני מבקש/ת לתרום סך _____ ל"י

של"י - המרכז: רח' הוברמן 24 ת"א, טל. 03 235608

הגזענות משתוללת

אלוף פיקוד הצפון, בן-גל, הצהיר ברמת הגולן, בפני ציבור ח"כים, חובבי סיפור הגולן, כי ערביי הגליל הם "סרטן בגוף המדינה" וסכנתם כה מרובה עד כי יש לחזור מלהת-נחל בגולן ולהפנות את המתנחלים הפוטנציאליים לגליל.

כמי שהיה שמץ של ספק בדבר אופי יישוב ("יהודי") הגליל, בא הגזען הנ"ל והבהיר לו כי גם ההתנחלויות בגליל הן חלק במלחמת הנישול הממשיכה להתנהל נגד העם הערבי הפלסטיני.

קודמו בתפקיד של האלוף בן-גל, הרמטכ"ל הנוכחי רב-אלוף איתן, ביטא את אותו רעיון, ביום האדמה ב-30 במרס 1976, כאשר פקד על חיילי הצבא ומשמר הגבול לפתוח באש לעבר בני-אדם בתלי חמושים בכפרים הערביים בגליל ובמשוש. כתוצאה מכך נרצחו אז 6 בני-אדם.

כמו כן אין לשכוח כי קצין המחוז של משרד הפנים בגליל הוא גזען מוצהר אחר, ישראל קניג, שתוכניתו "לעזור" לערבים להסתלק מהארץ זכורה לכל.

אין זאת אלא שעצבנות אוחזת בחלקים שונים של המימסד הציוני, נוכח חששותיו הכבדים שמא ייאלץ לפנות את הגדה, הרצועה והרמה, והוא שופך על כן את זעמו ונחת זרועו על החלק של העם הערבי הפלסטיני החי בישראל מאז הקמתה.

אנו מזהירים מפני מגיפה גזענית, אשר ככל שתפגע בערבים, תמיט שואה גם על היהודים בישראל.

כל מי שעובר בשתיקה על דברי בן-גל משול למי שתומך בו. ומי שתומך בו יהיה אחראי גם לתוצאות.

נורכו האירגון הסוציאליסטי בישראל
"נוצפן"

המען לחתקשרות: ת.ד. 28061, תל-אביב-יפו.

עולם קטן

(המשך מעמוד 17)

את אמצעי-הכפייה האדירים שליוו את ההליכה לקלפי, אבל ברור ששחורים רבים האמינו באמת ובתמים שאבל מור זורווה מייצג מיפנה היסטורי בדרכה של רודויה.

רק מעטים בישראל ידעו את העובדה הפשוטה, שבחירות אלה נערכו על-פי חוקה שנתקבלה במישאל שוערך בינואר 1979, ארבעה חודשים לפני הבחירות.

במישאל זה השתתפו לבנים בלבד, והוא הנציח את שילטונם המוחלט של הלבנים ברודויה תחת מסווה של ממשלה שחורה.

הלבנים שמרו לעצמם את השליטה בי-צבא, במישטרה, הבנקאות והכלכלה. בי-שירות-הביטחון הכלי-יכולים, ברשות הי-שופטת, במינוי הפקידות הבכירה ובכל המישרות החשובות במנהל הממשלתי העירוני.

את הסעיפים המכריעים הללו בחוקה ניתן לשנות רק ברוב של 78 צירים מתוך 100 חברי הפרלמנט. בפרלמנט יש רק 72 שחורים (מהם כשני שלישים משתפי-פעולה) ו-28 לבנים, כולם חברי מפלגתו של איאן סמית.

אפילו האקונומיסט השמרני, שראה בע-צם קיום הבחירות הישג לרודויה, מודה שממשלתו של מוזורוה מהווה גוף של "פגים שחורות ללא אחריות שחורה". חלק משותפיו של אבל מוזורוה לקנן-גיה עם סמית חזרו בהם, והם תומכים עתה בהסדר שמציע ניירה בשם ועידת חבר-העמים הבריטי, שבו נאלצה לתמוך גם מארגרט תאצ'ר.

מוזורוה עצמו דוחה את כל ההתקפות עליו. הוא נטל חלק בכל המאבקים נגד אחיו בחזית הפטריוטית, וחגג לאחרונה ברובעם את מיבצעי-התגמול של היילי סמית נגד היילי נאקומו בזמביה. מוזור-וה לא חזל מלהשמיץ את האירגון-לאחר דות-אפריקה ואת נציג ארצות-הברית בא"ם, אנדרו יאנג, השבוע הציג את הי-תוכניות לחוקה חדשה, בהשתתפות הי-חזית הפטריוטית, כעלבון לבוחרים ול-ממשלה של רודויה. הקוויולינג האפרי-קאי עדיין מתבצר בפאר הטקטי של מי-ש-רתו הרמה, אך יותר ויותר אנשים בעולם רואים בו מסווה להמשך קיומן של כל זכויות-היתר המאפשרות למיעוט הלבן, המבוטל כמעט מבחינה מיספרית, לנצל את הרוב השחור ולהנציח את מצב הי-פיגור ותת-התזונה שבו שרויים רוב התור-שבים השחורים, גם בערים הגדולות של רודויה.

השבוע יצא ציר הקונגרס האמריקאי, תומס דוגי, בהאשמה החמורה שמישטרו של אבל מוזורוה ברודויה מחסל בחשאי עצירים פוליטיים המשתייכים לחזית הי-פטריוטית.

מציאות חדשה. התפכחותה המדי-נית של ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, הואצה השבוע על-ידי עמדתו הי-בלתי-מתפשרת של ראש-ממשלת אוס-רליה, מלקולם פריוור, לטובת מדיניות העימות השחורות. גם ניגריה, מעצמת הנפט החדשה, יצאה ברמז עבה לתאצ'ר, כשהלאימה את חלקה של חברת ברי-טיש פטרוליום בחברת-הנפט הלאומית של ניגריה.

החזית הפטריוטית אינה מאושרת מה-הסדר החדש, כיוון שגם מוזורוה, המשור-קץ בעיניהם, אמור לקחת חלק ביישומו. אבל אין ספק שהתהליך הבינלאומי מוביל עתה לקראת הסדר כפוי על רודויה, בי-השתתפות בריטניה, ארצות-הברית, מדי-נות העימות האפריקאיות, החזית הפטר-יוטית, ואולי גם ברית-המועצות.

איאן סמית וחבריו ייאלצו לבחור בין-כניעה לבין מלחמה נואשת עד הסוף. התרגיל המבריק של סמית לא נועד מלב-תחילה לפתור את בעיית-הגזענים ברור-דויה, אלא להונות את הקהילה הבינ-לאומית ואת חלק מהשחורים בארץ זו. כישלונו במשך רעות לכל מי שמאמין בסיפוחים, בנישולים ובכיבושים תחת מסווה של "אוטונומיות".

"הילידים" מסרבים עתה להיפרד מאוצ-רותיהם, מחירותם ומכבודם תמורת חרו-זי-זכויות ופסקי-ת"ד מתאימים.

ולממשלת ישראל אין אפילו אבל מוזורוה.

ספחה

(המשך מעמוד 19)

סה זו תהיה מותרת אם נקבעה על-ידי צו של בית-משפט צבאי. אך עדיפה, לדעתו של הפרופסור, אטימת בתים. דרך זו אינה מפירה את האמנה, היא ניתנת לחזרה. כאשר עובר האדם ליד ביתו האטום, מת-עוררים בו היריהו-הרטה. ואם הוא חוזר בו, אפשר לפתוח את הבית. מנסיונו למד דינשטיין שכבר היו דברים מעולם.

ההתנחלויות. לפי אמנת-ג'נבה, אסורה העברת אוכלוסיה אורחית מארץ הכובש לשטחים הכבושים. מותרת העברת-

תחת ציונות של עוד עז ועוד דונם, באו חלומות גבוהים ודברת צרחנית

צבא, ומותרת הפקעת אדמות פרטיות לצר-כים צבאיים, ויבלבד שיפצו את בעלי-האדמות.

כאן הוכיחה מדינת ישראל את שיא כישרונה להסתכנויות שלא לצורך, ואת מדיניות-החל, אומר דינשטיין. האמנה אוסרת רק על "העברה" ("טראנספר") של אורחים. כלומר על הע-ברה מרוכות ומאורגנת, הנעשית על-ידי השילטונות. אין היא אוסרת התיישבות פרטית של אורחים בשטחים הכבושים. מדינת-ישראל הקימה התנחלויות הפ-קיעה אדמות לצורכיהן. מצד שני אסרה קניית אדמות על-ידי אנשים פרטיים, ואס-רה על הקמת ישובים ללא תוכנית-על. בכך הפכה את כל המותר באמנת-ג'נבה לאסור על-ידי הממשלה, ואת האסור על-ידי האמ-נה היא מבצעת כל הזמן בריש גלי.

שיגעון הגדלות

מישרת ישראל עושה את כל הטעור-יות האפשריות, טוען הפרופסור. אם גם ממשלת המערך הלכה בדרך זו, אולם לקראת סוף שילטון המערך, ב-1977, השתנו פני הדברים. הגירויים כמעט נפ-סקו כלייל. אטימת-בתים היתה לדבר המ-קובל, ולא נקטו עוד בהריסה. גם ההתי-נחלויות היו פחותות. לפחות, לא הצהיר איש לפני העולם כי ימשיך בהקמת הת-נחלויות לרוב.

תחת להמשיך ב'ציונות הבוטאנית' של ברל כצנלסון, נתקפנו בשיגעון-גדלות. תחת המדיניות של עוד דונם ועוד עז, שלפיה נבנתה ישראל, נתקפה הממשלה בחלומות גבוהים ובדברת צרחנית. "כל הטעויות הללו של המדיניות היש-ראלית הובילו אותנו אל השעה ה-12".

ישראל אינה די חזקה כדי לעמוד מול דעת-הקהל העולמית והלחצים של אמריקה

ישראל לא תפסיד את השטחים הללו, כנר-אה, במלחמה", אומר הפרופסור. "מילי-חמת יוסף-הכופרים הוכיחה שאנו חזקים דיינו כדי לשמור עליהם בעת מלחמה. "אולם אין אנו די חזקים כדי לעמוד בפני דעת-הקהל בעולם ובפני הלחצים של ארצות-הברית. מאז הכרתו של קאר-טר על אי-הזיקות של ההתנחלויות, אנו מתקרבים לכך בצעדי-ענק".

דינשטיין מדגיש כי אינו יודע אם יש-ראל עברה כבר את שעת-האפס. אולם ברור לו לחלוטין, לדעתו, כי ממשלת-ישראל עשתה את כל הדרוש כדי להביאה אל פי פחת.